

מסורת הש"ס

א) [חולין פ"א, ב] לעיל ד: פסחים פד. סנהדרין כג. חולין פ"ג: א"ל. קמח: תמורה ד: שבועות ג.; א) ימות קח. [חולין פ"ג: א"ל, ד] תמורה ג. שבועות כ"א, ט) [ומספחא מכות פ"ד, ו] וממיר. יע"ז, ו) חולין קמ"א. [למקן ח, ח] [לעיל טו. תמורה ה, ט] [לעיל טו. חולין קמ"א, ט] [ג"ל רבא יע"ז, ב] גיטין ל"ו, ט) [וגיטין לו. כסו"ט מ"ו. פרכין כ"ג, ט] לפנינו בקהל את העבד, ט) [דף ג, ט] [דף כ"א, ט] [דברים כ"ג, ט] ג"ל דף טו.; ט) [עיין מהר"ם,

תורה אור השלם

- וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וְהַחֲרַת מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֶה: שמות יב י
- לֹא תַעֲשֶׂק אֶת רֵעֶךָ וְלֹא תַגְדֹּל לֹא תִלְוִן פְּעֻלַּת שָׂכִיר אַתָּה יָד בְּקֶדֶר: וְהָיָה בִּי הִקָּטָא וְאַשְׁמֹם וְהָיָה אֶת הַגְּזוּלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת הַעֲשֵׂק אֲשֶׁר עָשָׂק: אוֹ אֶת הַתְּפָדִיּוֹן אֲשֶׁר הִתְּפָדָה אֲנִי אוֹ אֶת הַבְּאֲדָה אֲשֶׁר מָקָא: ויקרא יב כג
- בִּי תִשָּׁע בְּרַעְךָ מִשְׁאֵת מֵאוֹמֶה לֹא תִבֹּא אֶל בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עַבְדּוֹ: דברים כ י
- הַשֵּׁב תִּשְׁבֵּי לוֹ אֶת הָעֶבֶד כִּבְּאֵ הַשִּׁמְשׁ וְיִשְׁכַּב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָּב וְלֵךְ תוֹרֶה עָדָה לְפָנָיו וְיִלְאָדָדָּךְ: דברים כ יג

גליון הש"ס

גמ' אי רבקהל קם ליה ברבבה מיניה. קסה לי הא משכנת דהימא טריפה דלעו חייב מימא ומכל מקום בפשטוי היה החיוב עליו דלא יוכל לשלמה והעשה דלי תהיה לנשה וי"ע: דתוב דיה אי רביי כיון הדירהה שלא בפחובין. קסה לי דמי' משכנת ממזיר ולא אמרו כיה:

הגהות הב"ח

א) גמרא א"ר יוחנן אומר היה ר' יהודה משום רבי יוסי הגלילי: א) שם א"ר יוחנן אנו אין לנו: א) רש"י דיה על דעת רבנן שמהלל על טון. י"ב דכלל עון לא מצי להדירה דהא משועבד לה: (ד) תוב: דיה אי רבקהל ורי שהרגה בשוגג. י"ב פי' ודלמא ס"ל חייבי מימות שוגגין חייבין מלקות עיין פ' אלו נעו"ט סוף דף ל"ד:

מוסף רש"י

דהוי התראת ספק ופי מתמיה ביה אכלתי היום ופי מעבור על שבועה, שמה יעבור שמה לא יעבור על התחלאתי. דערינן פי שנות ציום (פסחים כג.) ואין התמיה יכול לטיון שיעבור

היום בנזון כדי דבור של תפלה (שבועות כ"א). דלי אחריו ביה הוהי כזך שחלל הכזב שנשבעת עליו, יכול לומר אין לי בית מיוחד בתפלה זו, ולכתי יט לי שהם, וכן כל היום כולו, ואפילו כי עבר היום יכול לומר שבות הייתי ולא נשבעתי ולא בתפלה ואולי לוקה (תמורה ג.) ליתן עשה אחר לא תעשה. אם תוותר ועברת על לאו, בלא משפעת, נתקן הסכסו בעשה זה ומשוען של שחר לאוין לומר זה נעשו ומקנת עבירות שסרפטו (שבועות ג.) כל לאו שנתק לעשה אין לוקין עליו, דמשמע זו היא תקנתו אם מעבור על הלאו עשה זאת ומינל, ועוד דלא דמי ללאו דסמימה שהמלקות נסמן לו (פסחים ט"ז). לומר שאין לוקין עליו. שמשמע שזה עושה של לאו, שאם הויתרי יסרפט ויפטר (סנהדרין כג.) שהעשה האמורי אחריו תקנתו וכפפתו על עבירת הלאו (יע"ז ד.) הזה זה וחזור והכה זה. מי שלא שהתה אחר גיטת שלשה מדשים וילדה, ספק בן משע לנאשון ספק בן שבעה לנאשון, וכשגזל הכס את האחד וחזר והכס את חבירו (חולין צ"ב.). חייב. שהרי אחד מהס אצוי וסכסו (יבמות א"ק). בבת אחת. כהכלה אחת (חולין א"ל). הריס שמי ידיו והכס זה כללחת (שם צ"ב.). או: שמתקן נקמל כהכלה אחת (יבמות א"ק). חייב. לדיכא שמי התפלה וכל חדל ומדל הוה התפלה ספק, ולמ"ק התפלה ספק שמה התפלה הואיל וממה נפשך עבר (שם). לוקה ואינו מושלח. ואיסור דעבד עבד (חולין קמ"א). קסברי שלח מעיקרה משמע ואין כלל עניקת לעשה, דע"ג דכתיב שלח משלח אחר לא תקח, לאו למימרא דאם לקחת שלח, אלא לא תקח אלא שנתה קודם לקימה (קטן י"ז). מושלח ואינו לוקה. קסברי שלח אחר לקימה משמע ולא שנתק לעשה (שם). זה הדיכל כו' אין חייבין שליה. אלא אם כן לא קיימו מוך כדי דבור למלן דמי קיימו ולא קיימו, אלא משלח מוך כדי דבור ואפי' לוקה, ואם לא שלח לוקה וצ"ח לשלח אחר לקימה משמע, ולמלן דמי בטעו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שיטל לקיים העשה ויחזיקנה, ואם כהן הוא. שאסור בגרושה (יע"ז טו.). על דעת רבים. שאומרים לו מדור (ערכין כג.). כך יאמרו לו הרי את מדירין אותך עד דעמתי (גיטין ל"ז).

משום דה"ל לאו שאין בו מעשה. אבל משום התפלה ספק לא הוה

מפטר להתפלה ספק שמה התפלה: משום דהויא לה התפלה ספק. אבל משום לאו שאין בו מעשה לא הוה מפטר דקסבר לאו

שאין בו מעשה לוקין עליו: וסרוייוו אלינא דרבי יהודה. דלמר

גבי נותר אינטריך לנחוקי ללא לעשה אע"ג דהתפלה ספק היא ולאו שאין בו מעשה הוא. ר' יוחנן דייק מינה אלמא התפלה ספק שמה התפלה ור"ל דייק מינה אלמא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו ולקמייה פריך דסרוייוו איכא למידק מינה: הא ודאי הפדלס ספק היא. הך דנותר ואיכא למידק נמי מינה התפלה ספק שמה התפלה: כי אידיך פנא. דלמר לא שמה התפלה: הכה זה נו'. מי שגירש את אשתו ונישאת וילדה ספק בן ט' לרלשון ספק בן ו' ללחרון הכה זה וחזר והכה זה בשתי התפלות דהויא לה כל חדא התפלה ספק: **בגמ' אסת.** בהתפלה אחת בנזון כדי ליצור דהויא לה התפלה ודאי דממה נפשך חד מינייהו אצוה: **חזן מנשבע וממיר ומקלל אם חזירו בגמ'.** של הקציה וטעמא מפרש במתורה כפ"ק ואי קשיא לה דלעיל נמי נשבע הוא ולאמי פטר ליה ר' יוחנן משום לאו שאין בו מעשה כהדיא מוקמינא לה להא דקתני נשבע דדבר שאין בו מעשה לוקה בשבועה לשעצבר כגון אכלתי ולא אכל או לא אכלתי ואכל אבל באוכל ולא אכל לא לקי וטעמו מפרש ט'שבועות ובתמורה ג.) מקראי: **קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה.** למרוייוו: לר"ש. דקשיא ליה התפלה ספק מרי מגלי אלינא דר' יהודה: **לר' יוחנן.** דקשיא ליה לאו שאין בו מעשה: **הא ידידה והא דרביה.** לר' יהודה לאו שאין בו מעשה לוקין עליו והא דתניא אין לוקין עליו משום ר' יוסי הגלילי אמרה: **לוקה ואינו משלח.** קסבר שלח ט'מעיקרה משמע לא תקח האם אלא שנתה קודם לקימה ואע"ג דכתיב בתר לא תקח לאו למימרא דאם לקחת שלח וניהוי לאו שניתק לעשה אלא לאו שקדמו עשה הוא: **וכה"ל כו'.** קסברי שלח אחר לא תקח משמע דכתיבי והוה ליה ניתק לעשה ואם לקחת שלח: זה הכלל כל **מלות** **אל תעשה כו'.** אין לוקין עליה. אלא יקיים העשה ויפטר: **א"ר יוחנן אנו אין לנו כו'.** כלומר משלח ואינו לוקה הא לא שלח לוקה ורבי יוחנן ביטלו ולא ביטלו אית ליה ומשמע ליה משלח דקתני משלח לכשינא ואינו ביטל את העשה צדיים והיינו דקאמר אין לנו כו' כלומר אע"ג דקתני מתני' או הכלל כו' דמשמע כל מלות לא תעשה שיש בה קום עשה שוות

לזו אנו אין לנו בזכולן שזה לזו שיהא פטור המלקות תלוי בקיום העשה אלא צין קיים צין לא קיים פטור אלא זו ועוד אחרת דמשכחת בזה דלקי על ידי ביטול העשה דאילו בזכולו לא משכחת ביטולו אלא בהני מרי: **מחזיר ואינו לוקה.** אף כאל תלה פטורו של מלקות בקיום העשה: **הניחא למאן דסני.** לא קיימו לוקה משכחת ביה מלקות בלא קיימו: **אלא למאן דסני ביטולו.** לוקה היכי משכחת לה: **ביטולו כששחטה אלא הכא היכי משכחת לה: בדרבה מיניה.** מימא ואין בו מלקות: **כל ממיניה.** בתמיה. וכי כל היינו שמתקדש על ידי קבלתו: **הניחא למאן דאמר כו'.** פלוגמא היא במסכת גיטין כהשולח גט (דף לה.): **על דעת רבים.** שמהלל בזה עון (ט) שאסורה לו והדירה על דעת רבים ועל דעת בית דין: **ומו ליכא.** מלות לא תעשה שיש בה קום עשה לילקיי עליה: **משכון.** משכחת לה ביטולו ששרפו: הרי משכונו של גר. ושרפו צחי הגר ומת הגר ואין לו יורשין דלימא בתשלומין:

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא בבי שילוח הקן משכחת לה ביטלו כגון דשחטה לאם אלא גבי אונס היכי משכחת לה דביטלו אי קטלה לאיתתיה קם ליה (והשאר חסר):

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

א"י דקטלָה קם לִיָּה בדרכה מיניה. ואם מתה א"כ לא בטלה איהו ואם תאמר דלמא מיירי דקטלה ומ"מ לא הוי קם ליה בדרבה מיניה דמיירי שהרגה בשוגג (י) וי"ל דא"כ היינו כמו מתה מאליה * כיון דהרגה שלא במתכוין כך הקשה מש"ח ומיזך:

בגזן שהדידה ברבים. פי' הקונ'י שמהלל לה עון שאסורה לו והדירה ולא נראה דא"כ אינו מזהה לקיימה אלא נראה שהדירה בלא שום עון ושפיר חל עליה כגון דלמר קום תשמישך עליו כדליתא בגדרים (דף פ"א): **ורחא איבא העבט תעבישנו דא תבוא א"ל ברתו השב תשיב דו ומשכחת דה ב'.** וא"ת והא הוי עשה שקדמו לאו דהשבת העבט שיך קודם שיעבור לילך אל ביתו לעבט עבטו דבמשכנו צרשות שיך השבת העבט ט'וי"ל דדרשקין צרפק אלו מניאחות (ב"מ לא): מיתורא דהשכ תשיב דקאי למשכנו שלא צרשות א"כ על כרחך שיך עשה דהשכ תשיב לו לאחר שעבר כדלמרינן לעיל אם אינו ענין לפניו תנאו ענין לאחריו: **התם איתא בתשלומין.** כששרפו וחי' ממון הלך לא משכחת ביה בטלו דכל אימת דיש לו ממון לא ילקה ויש ספרים דגריס ואינו לוקה ומשלם כלומר הכא על כרחך אינו לוקה הואיל ומיפטר בתשלומין אבל ליכא לפרוש דתרמי לא עדידינן ליה מלקות וממון משום כדי רשעו והלכך משלם ואינו לוקה דזה אינו חדל דא"כ אדרבה יש לנו לומר ילקה ולא יטלם דכפ' אלו נערו"ט (במזנות דף ל"ג): **אמר ר' יוחנן** דהיכא שמלניו ממון ומלקות מילקא לקי ממונא לא משלם ועוד דא"כ

הבנים רבי יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א ימשלח ואינו לוקה זה הכלל כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה אין חייבין עליה א"ר יוחנן (ט) אין לנו אלא זאת ועוד אחרת א"ל ר' אלעזר היכא א"ל לבי תשכח נפק דק ואשכח דתניא (ט) אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר הניחא למאן דתני (ט) קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה אלא אונס ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה * אי דקטלה קם ליה בדרכה מיניה אמר רב שימי מחזונאה ה"כגון שקיבל לה קידושין מאחר אמר א"ר ב אי שוויתיה שליח איהי קא מבטלא ליה אי לא שוויתיה שליח כל כמיניה ולא כלום היא אלא אמר רב שימי מנהרדעא כגון שהדירה ברבים הניחא (ט) למ"ד נדר שהודר ברבים אין לו הפרה אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר דמדירה לה על דעת רבים דאמר (ט) אמימר הלכתא י'נדר שהודר ברבים יש לו הפרה י'על דעת רבים אין לו הפרה ותו ליכא והא איכא (סימן גז"ל מושכ"ן ופא"ה) גזל דרחמנא אמר ²לא תגזול ³והשיב את הגזלה משכונ דרחמנא אמר ⁴לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו ⁵השב תשיב לו (ט) העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו וביטלו ולא ביטלו התם כיון דחייב בתשלומין איין לוקה ומשלם מתקף לה רבי זירא הא איכא משכונו של גר ומת הגר התם

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא בבי שילוח הקן משכחת לה ביטלו כגון דשחטה לאם אלא גבי אונס היכי משכחת לה דביטלו אי קטלה לאיתתיה קם ליה (והשאר חסר):

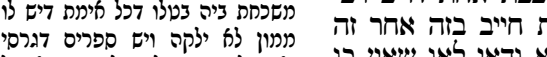
הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא בבי שילוח הקן משכחת לה ביטלו כגון דשחטה לאם אלא גבי אונס היכי משכחת לה דביטלו אי קטלה לאיתתיה קם ליה (והשאר חסר):

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שיטל לקיים העשה ויחזיקנה, ואם כהן הוא. שאסור בגרושה (יע"ז טו.). על דעת רבים. שאומרים לו מדור (ערכין כג.). כך יאמרו לו הרי את מדירין אותך עד דעמתי (גיטין ל"ז).

מוז.

א"י דקטלָה קם לִיָּה בדרכה מיניה. ואם מתה א"כ לא בטלה איהו ואם תאמר דלמא מיירי דקטלה ומ"מ לא הוי קם ליה בדרבה מיניה דמיירי שהרגה בשוגג (י) וי"ל דא"כ היינו כמו מתה מאליה * כיון דהרגה שלא במתכוין כך הקשה מש"ח ומיזך:

בגזן שהדידה ברבים. פי' הקונ'י שמהלל לה עון שאסורה לו והדירה ולא נראה דא"כ אינו מזהה לקיימה אלא נראה שהדירה בלא שום עון ושפיר חל עליה כגון דלמר קום תשמישך עליו כדליתא בגדרים (דף פ"א): **ורחא איבא העבט תעבישנו דא תבוא א"ל ברתו השב תשיב דו ומשכחת דה ב'.** וא"ת והא הוי עשה שקדמו לאו דהשבת העבט שיך קודם שיעבור לילך אל ביתו לעבט עבטו דבמשכנו צרשות שיך השבת העבט ט'וי"ל דדרשקין צרפק אלו מניאחות (ב"מ לא): מיתורא דהשכ תשיב דקאי למשכנו שלא צרשות א"כ על כרחך שיך עשה דהשכ תשיב לו לאחר שעבר כדלמרינן לעיל אם אינו ענין לפניו תנאו ענין לאחריו: **התם איתא בתשלומין.** כששרפו וחי' ממון הלך לא משכחת ביה בטלו דכל אימת דיש לו ממון לא ילקה ויש ספרים דגריס ואינו לוקה ומשלם כלומר הכא על כרחך אינו לוקה הואיל ומיפטר בתשלומין אבל ליכא לפרוש דתרמי לא עדידינן ליה מלקות וממון משום כדי רשעו והלכך משלם ואינו לוקה דזה אינו חדל דא"כ אדרבה יש לנו לומר ילקה ולא יטלם דכפ' אלו נערו"ט (במזנות דף ל"ג): **אמר ר' יוחנן** דהיכא שמלניו ממון ומלקות מילקא לקי ממונא לא משלם ועוד דא"כ

הבנים רבי יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א ימשלח ואינו לוקה זה הכלל כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה אין חייבין עליה א"ר יוחנן (ט) אין לנו אלא זאת ועוד אחרת א"ל ר' אלעזר היכא א"ל לבי תשכח נפק דק ואשכח דתניא (ט) אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר הניחא למאן דתני (ט) קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה אלא אונס ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה * אי דקטלה קם ליה בדרכה מיניה אמר רב שימי מחזונאה ה"כגון שקיבל לה קידושין מאחר אמר א"ר ב אי שוויתיה שליח איהי קא מבטלא ליה אי לא שוויתיה שליח כל כמיניה ולא כלום היא אלא אמר רב שימי מנהרדעא כגון שהדירה ברבים הניחא (ט) למ"ד נדר שהודר ברבים אין לו הפרה אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר דמדירה לה על דעת רבים דאמר (ט) אמימר הלכתא י'נדר שהודר ברבים יש לו הפרה י'על דעת רבים אין לו הפרה ותו ליכא והא איכא (סימן גז"ל מושכ"ן ופא"ה) גזל דרחמנא אמר ²לא תגזול ³והשיב את הגזלה משכונ דרחמנא אמר ⁴לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו ⁵השב תשיב לו (ט) העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו וביטלו ולא ביטלו התם כיון דחייב בתשלומין איין לוקה ומשלם מתקף לה רבי זירא הא איכא משכונו של גר ומת הגר התם

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא בבי שילוח הקן משכחת לה ביטלו כגון דשחטה לאם אלא גבי אונס היכי משכחת לה דביטלו אי קטלה לאיתתיה קם ליה (והשאר חסר):

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא בבי שילוח הקן משכחת לה ביטלו כגון דשחטה לאם אלא גבי אונס היכי משכחת לה דביטלו אי קטלה לאיתתיה קם ליה (והשאר חסר):

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא בבי שילוח הקן משכחת לה ביטלו כגון דשחטה לאם אלא גבי אונס היכי משכחת לה דביטלו אי קטלה לאיתתיה קם ליה (והשאר חסר):

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שיטל לקיים העשה ויחזיקנה, ואם כהן הוא. שאסור בגרושה (יע"ז טו.). על דעת רבים. שאומרים לו מדור (ערכין כג.). כך יאמרו לו הרי את מדירין אותך עד דעמתי (גיטין ל"ז).

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שיטל לקיים העשה ויחזיקנה, ואם כהן הוא. שאסור בגרושה (יע"ז טו.). על דעת רבים. שאומרים לו מדור (ערכין כג.). כך יאמרו לו הרי את מדירין אותך עד דעמתי (גיטין ל"ז).

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שיטל לקיים העשה ויחזיקנה, ואם כהן הוא. שאסור בגרושה (יע"ז טו.). על דעת רבים. שאומרים לו מדור (ערכין כג.). כך יאמרו לו הרי את מדירין אותך עד דעמתי (גיטין ל"ז).

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שיטל לקיים העשה ויחזיקנה, ואם כהן הוא. שאסור בגרושה (יע"ז טו.). על דעת רבים. שאומרים לו מדור (ערכין כג.). כך יאמרו לו הרי את מדירין אותך עד דעמתי (גיטין ל"ז).

הכותב לוקה מכלל דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו וחדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינא הא ידידה לוקין עליו. הא דר' יוסי הגלילי רביה דאמר אין לוקין עליו. וכן פריך ריש לקיש בהתראת ספק תרי תנאי ואליבא דר' יהודה. תנן התם במסכת שחיטת חולין הנוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א משלח ואינו לוקה. זה הכלל כל מצות לא תעשה ביה שיה בן קום עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אין אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת. נפק דר' אלעזר דק ואשכח הא דתנן אוס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר. ואמרינן הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו נמצא אונס שגירש שוה לנוטל אם על הבנים. אלא למאן דתני ביטלו ולא בטעל, נצי עד שישמעו אותה ופי לא לא לקי (חולין קמ"א). אם ישראל הוא. שי